

tona. Voltak ott hidászok is, akik hidat vertek a nézők előtt stb. stb.

Az ütközetek többnyire a Horváth-kert térségén játszódtak le, miközben a Gellérthegyten felállított mozsártelep tűzgolyókat repített az ég felé.

Ezek az esteken Bem dícsőségén lelkesedett a közönség, még pedig olyan káprázatos látványosság keretében, amelyet a magyar színpad sem azelőtt, sem azután nem produkált.

Október 15-ig mindennap »Bem apó«-t játszották a Budai Színkörben, még pedig zsúfolt házak mellett. Ezt már nem kifogásolták a lapok. Hazafias darab volt és amellet igazán szép látványosság. Volt ebben minden: magyar nóta, lengyel himnusz, melyeket Bogyó Alajos nagyon szépen énekelt.

A következő év tavaszán, (1869-ben) újra »Bem apó«-t játszották a Színkörben, de a nagy érdeklődés — úgy látszik — megcsappant, mert Molnár — abba-hagyva előadásait — Bécsbe ment a nagy-hírűvé lett darabbal.

Bécsben 1869. június 19-én kezdődtek meg »Bem apó« előadásai. A darabot német színészek németül játszották. Csak Molnár és Bogyó volt közöttük magyar. Molnár tört németiséggel játszotta a címszerepet, ami a lengyel Bem szájából helyén való volt. Bogyó pedig a magyar nótákat magyarul, a lengyel himnuszt meg lengyelül énekelte.

Az előadásnak Bécsben is nagy sikere volt, Molnár rendezői tudása, habár a kisebb méretű színpadon sok nehézséggel kellett megküzdeni, a császárvárosban is diadalt aratott.

De akármilyen szép is volt a bécsi diadal, a budai Népszínház sorsán nem segíthetett. Molnár György 1869. decemberében be is jelentette, hogy 1870. márc. 1-étől a budai Népszínház igazgatásától visszalép.

Molnár után Miklóssy Gyula (l. o.) próbálkozott még meg a budai Népszínházzal, de néhány havi működés után ő is visszalépett.

Ezután gyorsan következett a vég. A budai Népszínház telkét Buda városa eladta az északkeleti vasúttársaságnak s még azon év július havában megkezdődött a bontás. Ám a csákány nem fogta a ke-

mény falakat s végre is dinamittal robbantották fel azokat.

Történt pedig ez 1870. szept. 16-án, megnyitás után épen kilenc esztendőre.

Ezen a napon a budai Népszínház egy perc alatt porfelhővé változott.

(Pataki József.)

Budai Nyári Színház. (Lásd: Budai Színkör.)

Budai Ottilia, színésznő, előbb a Király Színház tagja, majd 1905. április havától a nürnbergi Intimes Theaterhez szerződött Lenau Lili néven. 1906. április 21-én fellépett Berlinben, a Residenztheaterben, a »Liebeskunst« női főszerepében. 1907. szeptember havától a karlsruhei színház tagja volt.

Budai Rezső, színész, sz. 1883 aug. 24-én, *Budapesten.* Színipályára lépett 1911 ápr. havában.

Budai Sándor, színész, sz. 1888 okt. 31-én, *Budapesten.* Színipályára lépett 1910 júl. havában.

Budai színészet. A legrégebb adatok szerint 1760-ban a »Vörös sündisznó« c. vendéglőben volt az első nyilvános (német) színelőadás; utána a »Fehér Kereszt«-vendéglőben telepedtek meg a színészek. 1773. ápril. 1-én Reischl fabódéja szolgált színházzal. 1787-ben a Várszínházban (L. o.) játszanak.

A *Mindenek Gyűjtemény* 1790. évi 10. száma veti fel irodalmunkban azt a kérdést, hogy illő volna, ha az 1790-iki országgyűlés tartama alatt Pesten és Budán hetenként kétszer-háromszor magyar színészek játszanának. Ennek hatása alatt Pethő Ádám, Soós Márton, Horváth János, Baranyi Balázs nevű ifjak társaságot alakítottak és a budai német játékszín bérlojót, gr. Unwerthet felkérték, adja át előadások tartására színpadját a magyar színészeknek. Ez a szándék azonban dugába dőlt. Majd u. e. év szeptember 21-én új vállalkozás indul meg a budai magyar színészet érdekében, melynek élén gr. Ráday Pál állott, Kazinczy Ferenc vezetésével. A színészek között volt: Baranyi Balázs, Horváth János, Kelemen László, Nemes András, Popovits András, Ráth Pál, Rózsa Márton,